

Escola Pia
Granollers

el
cr!t

	Pàgina
Sumari	2
Editorial	2
Infantil	3
Primària	4
Secundària	7
Batxillerat	11
Escola-Empresa	14
La Teca de la Mediateca	16
Sabies que...	18

Portada: Alumnes P3

Agraïm la col·laboració de totes les persones que han participat en la realització d'aquesta edició de "El Crit".

Consell de redacció:
 Fredy Aragonés
 Teresa Casali
 Marina Comprensions
 Pau Córdoba
 Pilar Garriga
 Fina Jerez
 Josep Maria Pibernat
 Xavi Serra
 Rosa Maria Tordera
 Isabel Yétor

APRENDRE A CANVIAR

Ara fa trenta anys el nostre país sortia de gairebé quatre dècades de dictadura i començava a aprendre a viure i a actuar en democràcia. Els nascuts en els anys seixanta encara recordem com anàvem des de ben petits a escola tots sols; com ens divertíem tota una colla de nens del barri després de l'escola anant d'aquí cap allà; com sortíem al carrer a les nits i, mentre els pares prenién la fresca, jugàvem a lladres i policies; encara recordem que teníem un canal i mig de televisió; que rèiem i ploràvem amb els pallassos de la tele, la Heidi i els *Chiripitiflàuticos*; que vàrem gaudir per primer cop del Barça amb la lliga d'en Cruyff; que anàvem al cinema per cinc duros; que amb un tros de pa i xocolata i un TBO ja érem feliços; que començàvem a veure alguns mestres entusiasmats parlant de democràcia i de llibertat. Aquella generació, en general, recorda com el seu creixement fou a la vegada el creixement d'una societat que havia d'anar trobant una manera de viure col·lectiva que satisfés la gran majoria de la població.

Poc podia imaginar aquella generació com seria la societat d'avui, quins canvis s'hi produirien. Difícilment podien concebre que els seus fills i filles se les haurien de veure amb una societat tan diferent de la de fa 30 anys. Ni per casualitat podien preveure que entràriem en una societat extraordinàriament canviant des de tots els punts de vista, de tal manera que si fa 30 anys es feia imprevisible com seria la societat actual, ara se'ns fa difícil anticipar què passarà d'aquí deu anys. Hem passat de la societat industrial a la societat de la informació i del coneixement, d'una família àmplia a una família més reduïda, d'un canal i mig de tele a desenes i desenes de canals de TV; hem passat de la màquina d'escriure Olivetti a l'ordinador portàtil, del disc de vinil a l'iPod, del TBO al Kiteretsu, de xutar la pilota al portal de casa a la play-station, d'agafar la bicicleta i anar a tirar pedres al riu a anar a l'Aventura Park a celebrar aniversaris...

Justament perquè l'escola està al servei de la societat i de l'època que li toca viure; justament, perquè l'escola intenta formar persones adaptades i crítiques amb l'entorn en el qual s'inscriu, el repte fonamental que tenim al davant avui dia és ensenyar els nens i nenes a afrontar la rapidesa amb què es produeixen els canvis a la nostra societat.

Així doncs, queda totalment obsoleta aquella idea, segons la qual, els coneixements fonamentals per a la teva vida te'ls ensenyen a l'escola, perquè, tal com anem constatant, és clar que aquests coneixements canviaran diverses vegades al llarg de la teva vida. Per tant, els objectius de l'educació actual han de ser

ANEM A L'ESCOLA!

ben diferents dels de fa trenta anys. El que cal avui dia és APRENDRE A CANVIAR i en un doble sentit: saber canviar segons el que l'entorn requereixi i ser capaç de no angoixar-se en una societat en permanent canvi. Per tant, en les nostres escoles ja no serà tan important donar molta informació, sinó donar les eines i les habilitats perquè les persones se submergeixin en l'oceà d'informació que hi ha actualment i siguin capaces de destriar el que és rellevant, el que és veritable, el que és útil per a la seva vida.

Cada vuitanta dies es creu que es dobla la informació que podem trobar a Internet. No ens queda altre remei que aprendre a detectar i identificar problemes; a cercar la informació adequada per a entendre el problema; a ser prou coratjosos per crear o idear una solució; i a treballar en equip per arribar allí on un de sol no hi podrà arribar mai. Hem de fer treballar els nens en contextos significatius, reals, perquè, quan tinguin l'edat per entrar a la vida adulta puguin aplicar els procediments, les habilitats en aquest entorn canviant. Els alumnes han d'adquirir actituds com la curiositat, l'ordre, la confiança en si mateix, el rigor, la col·laboració... perquè puguin afrontar el canvi sense cap temor i perquè tinguin ben assumit l'aprenentatge al llarg de la vida.

Així doncs, des de totes les àrees s'hauran d'anar proporcionant uns models, unes trames d'idees, uns valors i procediments bàsics i transferibles que li permetin als alumnes anar construint el seu coneixement i anar-lo adaptant als seus canvis i als del seu entorn.

I aquest aprendre a aprendre, o aprendre a saber ha d'anar ineludiblement lligat a l'aprendre a ser. Tot això que comentàvem no ens serveix de res si no tenim present que l'objectiu últim de les persones ha de ser aprendre a viure. Estem obligats a decidir com viure. Hi ha moltes maneres de viure una vida bona. Cal ensenyar els nens la importància de conrear les seves dimensions fisiològica, psicològica, social, ètica, emocional i espiritual. Aprendre a ser, a conviure, a participar i a habitar en el món. En una societat del coneixement, s'haurà de ser capaç de relacionar-se amb els altres, de no deixar-se ensarronar per missatges poc rigorosos dels mitjans de comunicació, de ser ciutadans convençuts del valor del diàleg en una societat democràtica, del valor de la paraula donada i del respecte vers les creences i conviccions de totes les persones que l'envolten.

D'aquí trenta anys en aquest mateix racó, hi haurà algú que faci una nova reflexió sobre els nous reptes que té l'escola davant els canvis socials i tecnològics ... però aquesta ja li correspondrà als nostres actuals alumnes d'afrontar-la.

Xavier Ambrós
Director adjunt

Uf!! Quina escola tan gran i quantes coses per aprendre!! Tot és nou: els companys, l'aula, la mestra, les joguines... però sort que tenim la mascota de la classe que ens ensenya com hem d'esmorzar, posar-nos la bata i el pitet...

Poc a poc ens anem adaptant a la rutina de l'escola i ens ho estem passant molt bé!

P3

NATACIO A P5

Els nens i nenes de P5 ja hem començat la natació. Aquest curs hi anirem tots els dilluns. L'any passat hi vam anar el tercer trimestre i prou però ara ja som grans i hi anem tot l'any. Tenim moltes ganes d'aprendre a nedar per poder divertir-nos a la platja i a la piscina quan fa calor.

P5

A P4 ENS FEM GRANS

Els nens i nenes de P4 estem molt contents perquè aquest nou curs ens esperen coses molt noves i molt divertides. Per començar tenim les classes a dalt al primer pis i ja hem de pujar i baixar escales per a tot, com els grans de l' escola. També aquest any juguem al pati gran, que normalment el compartim amb d'altres companys més grans i així ens anem coneixent tots plegats.

Els primers dies ens ve una mica de nou, però de ben segur que de seguida ens hi acostumarem a aquest canvi i a tots els que ens esperen!!

P4

LES NOVETATS DEL CURS

Els nens i les nenes de primer estem molt contents, ja anem al segon pis de l'escola i això vol dir que som molt grans, som els grans del pati, dinem al menjador dels grans, fem gimnàstica al gimnàs de l'escola i tantes i tantes coses que ens fan adonar que hem crescut molt. Ah ! i fem unes fitxes súper difícils... aquí en teniu una mostra.

1r Primària

L'HORT

A 2ª estem treballant l'hort.
I hem fet uns dibuixos de les verdures
de l'hort que heu volgut ensenyar.
Les verdures que us volem ensenyar són
pastanaga, albergínies, carbassa i patata,
carbassa, tomaquets i cogombre.
Clàudia Ferrer i Nil Lopez.

2n Primària

RECORDS D'ESTIU

Els nens i nenes de tercer hem començat amb moltes ganes aquest nou curs ple de novetats. Malgrat tot, però, encara estem una mica enyorats de l'estiu i de les vacances, tots hem passat moments inoblidables que hem volgut compartir amb els nostres companys i companyes de classe:

La Mireia ha visitat l'oceanogràfic a València, en Fran va estar de camping a Peñíscola, l'Ana s'ho va passar pipa pujant 8 cops a "l'estampida" de Port Aventura amb la seva mare, les Mariones es van trobar a L'Escala, en Marc va estar a Mallorca.... Resumint, hi ha activitats per a tots els gustos i estils, així que si algú no sap on passar les properes vacances que s'acosti a tercer de primària, hi trobarà un munt d'idees.

L'estiu ha acabat però els records ens quedaran per sempre.

3r Primària

NOVA ELECCIÓ DELS DELEGATS DE CURS

Quan ens van dir que qui volia es podia presentar per ser delegats tots ens vam posar molt nerviosos.

Durant la setmana vam pensar a qui podíem votar, com fer les pancartes, la propaganda i el programa electoral.

Quan va arribar el moment ens vam haver de posar sobre la tarima i explicar per què ens volíem presentar. Després la mestra ens va repartir papers reciclats, vam escriure el nom de la persona que volíem votar i va començar a llegir el resultat de les votacions. Finalment nosaltres vam sortir escollits delegats.

Ens vam sentir molt il·lusionats i emocionats

- Bé, bé!
- "Toma ya, toma ya"!

La mestra ens va felicitar i ens va preguntar com ens sentíem.

Per acabar vam fer un petit discurs i ens van nomenar delegats.

Laura R., David F., Albert V., Maria R.,
Guillem R., Esther R., Marina P., Mariona P.
4t Primària

TARDOR

La Tardor,
té un bell color.

Mentre la roja fulla acarona la terra de la muntanya,
a l'arbre surt la desitjada castanya.

La suau brisa de la tardor,
mou les fulles
que han quedat de diferent color.

Amb els amics ens trobarem,
i castanyes calentes menjarem.

Per la bella muntanya passejarem,
i rovellons buscarem.

El cel gris estarà,
plourà?

Judit Ferrer
6è Primària A

JA HEM ARRIBAT AL CICLE SUPERIOR!

Hola som els delegats de 5è!

Aquest setembre hem començat un nou curs, però ara al cicle superior. Al pujar de cicle hem notat alguns canvis:

Ara les cadires estan enganxades a les taules i, tot i que aquestes taules són individuals, ens acostumen a posar-nos en parelles o en grup quan cal.

Els professor també han canviat, hi ha uns que ja els coneixíem de l'any passat, però d'altres com els tutors, encara no els havíem tingut.

Ja no fem servir el miniclip, ara tenim la carpeta.

Ja no sortim per l'escala de l'església i ho fem per la que va al carrer Nostredable de Portugal.

Pugem un pis més que abans i això és molt cansat.

Els primers dies ens va costar adaptar-nos a la feina, però després d'unes setmanes ja hem recuperat el ritme i hem agafat més confiança amb els nous professors. Aquesta setmana hem fet les votacions per elegir els delegats de classe i nosaltres hem sortit escollits.

Ser delegat requereix molta responsabilitat.

Ara ja sabeu unes quantes coses més del cicle superior.

Carlota Palou, Salvador Martinez, Mariona Palou,
Gerard Resina, Aina Rebas, Arnau Alonso,
Aïda Jiménez, Jordi Estapé
5è Primària

UN INICI DE CURS DIFERENT

SOM ELS GRANS DE L'ESCOLA!

La història es repetia. Com cada inici de curs, ens retrobàvem en el pati de l'escola amb tots els companys, les vacances s'havien acabat. Amb alguns d'ells feia quasi dos mesos que no ens vèiem. Quantes coses ens havíem de dir i quantes anècdotes ens havíem d'explicar. Somriures, alguna abraçada i molta il·lusió era la imatge que més es repetia en tot el pati. Molts pares també ens acompanyaven perquè era el primer dia.

No calia buscar al nou mestre o mestra perquè eren els mateixos que l'any passat. De seguida ens van saludar i ens deien que durant l'estiu havien crescut. Semblava que el temps no havia passat.

Després d'una estona de "xerradeta" amb els companys i de buidar les nostres motxilles, alguna ben nova, iniciàvem el curs amb informacions de com funcionaria el curs.

I aquest any.... NOSALTRES SOM ELS GRANS DE L'ESCOLA. Segur que això és un honor, però també suposa altres coses: més responsabilitat, hem de donar exemple, més autonomia, cada vegada hem de prendre més decisions...

Espereu que aquest sigui un curs ben profitós per a tots.

6è Primària

DE PRIMÀRIA A SECUNDÀRIA

Per a nosaltres passar de primària a secundària ha estat un canvi molt gran. Hem canviat de companys, professors, etc...

Secundària també ens agrada perquè hem conegut companys nous, tenim molta més llibertat i anem sense bata!. És veritat les coses són més difícils i això vol dir que ens hem fet grans.

En el tema dels horaris ha canviat una mica els dimecres entrem a les 8:00 i sortim a la 13:30 i després no anem a l'escola per la tarda. Els altres dies entrem a les 9 :00 i sortim a la 13:30. Després entrem a les 15:00 i sortim a les 17:00.

Ara tenim taquilles on podem guardar llibres alguns ens hem penjat miralls i horaris. Ara tenim molts més professors que abans, un per cada assignatura.

En alguns casos ens hem de desplaçar per la escola per anar a alguna classe; com per exemple, el taller de tecnologia.

Judith Franch
Noemí Robles
Núria Solà
1r ESO D

EL GRAN DIA

El primer dia d'escola a l'ESO va ser un dia especial, perquè passàvem de ser els grans dels petits, als petits dels grans.

Al principi estàvem una mica nerviosos, per això dels canvis de companys, edifici, però a mesura que passa els dies trobes que no hi ha per tant i penses que així podràs fer nous amics.

Tots els principis són difícils i no ha passat res.

Tenim molts anys per conèixer a tothom i fer nous amics. A part que pots veure els teus antics amics molt sovint.

O sigui, que no us preocupeu i aprofiteu aquest curs que teniu que tirar endavant... i trèieu bones notes!!!

Mònica Sánchez
1r ESO D

EL COMENÇAMENT DE CURS!

Fa tres setmanes vam començar 2n d'ESO. Al principi estàvem preocupats per com aniria el curs, i també pels controls (per si serien una mica més difícils, o molt més difícils).

La por, afortunadament, ens la va treure el fet de retrobar-nos amb els amics de classe, ja no ens recordàvem d'ells.

Va arribar la primera classe, la vam fer, i normal, com si ja portéssim la meitat del curs i ja no tinguéssim molta por.

La nostra tutora ens va dir que no ens preocupéssim, que tots podíem tirar el curs endavant, que quan es comença un altre curs hi han més dificultats, i per tant has de venir, si pot ser, amb més ganes que mai.

Per a tots i totes de l'Escola Pia.

Rubén Cano
Èric Acebes
2n ESO B

COMENÇAMENT DEL NOU CURS

Després d'unes bones vacances hem començat el curs amb més seguretat que l'anterior, perquè ara ja sabem més o menys el que ens espera, l'any passat era tot nou per nosaltres, professors, companys, escola...

Aquest any a diferència de l'altre ens han canviat alguns professors, fem música enlloc de plàstica, fem una hora menys de tutoria i ens han afegit tres hores de crèdit variable. També ens han renovat les aules del passadís de segon, i han posat taules i cadires noves a dos aules.

Esperem que aquest any ens vagi tan bé com el darrer o millor ja que hem començat amb molt entusiasme →→!

Maite Mínguez
Laia Pons
2n ESO C

INICI DE CURS

Com cada any, un curs s'acaba i un altre comença. Això sí, cada any ampliem la feina i l'estudi i pugem de curs. Així, ja com a rutina, el 12 de setembre vàrem començar un nou curs escolar, el curs 2006-2007. L'any passat va ser tot innovador per a mi, doncs acabava la primària i anava a l'ESO, cosa que significava un canvi d'edifici, un grup nou de companys i companyes de classe, professorat que no coneixia, aules on l'aire que es respirava era bastant diferent, les assignatures tenien un enfocament diferent amb un caire de molt esforç per treure els màxims resultats i un pati molt diferent. En definitiva, un canvi important.

Ara bé, com a totes les coses ens acabem acostumant i adaptant per seguir el nostre camí en aquesta vida. Per això, la por, els nervis que tots els meus companys i jo tinguérem a l'inici d'aquest canvi, s'han esvaït amb l'inici d'aquest nou curs. En els seu lloc, les ganes i la força per tirar endavant el màxim bé possible ens empeny i ens acompanya a l'inici d'aquest nou curs escolar.

El curs de 2n d'ESO és un curs important. Cada vegada tenim més responsabilitats, i aquest any entre elles hi ha una cosa nova, el fet d'escollir un crèdit variable.

Pel que fa al nostre curs, ja no tenim tants canvis, el nostre tutor és el mateix de darrer curs, els nostres companys també, i molts dels nostres professors de l'any passat també ens acompanyen en aquest nou curs. L'únic canvi i físic que hem fet ha estat l'aula, però és una cosa que ràpidament passarà de llarg. Llavors, ens sentirem com si fóssim a l'aula de tota la vida, amb els seus murals, les seves fotos, els seus escrits, la seva pissarra, els seus pupitres...

Aquest any de feina n'hi ha més, de coses noves també, però tots estem disposats a començar el curs amb molt bon peu i poc a poc anar fent-ho tot.

Les vacances s'han acabat, el curs comença, la calor continua, però de mica en mica, arribarà la tardor, l'hivern... i els dies aniran passant. Però l'inici d'aquest curs sempre ens quedarà gravat a la memòria. Almenys a mi!

Albert Canudas
2n ESO D

EL NOU CURS

Fa uns dies estàvem nerviosos perquè el dia 12 de setembre va començar el col·legi.

Tants mesos de vacances i ara feia mandra tornar a començar. No era com l'any passat que tot era nou, ara era arribar i començar a treballar.

La gent diu que cada curs es va complicant més, però per ara nosaltres no hem notat aquesta diferència, ja que portem pocs dies de col·legi.

A més, estem contents ja que ens han posat taules noves!

Esperem que aquest curs ens vagi encara millor que el curs passat.

Albert Torné
Eduardo Sáenz
2n ESO D

TECNiques DE LABORATORI

A principi de curs, els alumnes de segon d'ESO vam poder triar diferents crèdits variables. Un d'ells era el de tècniques de laboratori. Els alumnes que hi ens hem apuntat hi anem els dimarts, dimecres i divendres i el fem al laboratori de química (al quart pis), on la Montserrat Gutiérrez ens espera. De moment estem fent teoria, per saber on estan i per a què serveixen els diferents aparells i productes, les normes de seguretat i els símbols de perillositat dels productes. Nosaltres creiem que es una bona experiència (ambientada cap al batxillerat científic), tot i que els primers dies ens vam avorrir una mica.

Aquests són els símbols que ens podem trobar en alguns productes de casa i del laboratori:

Explosiu

Tòxic

Corrosiu

Inflamable

Irritant

Marc Raich
Pol Miró
2n ESO C

EL DIARI DE LA CARLOTA

Hola! Som la Laura i la Marta de 2n d' ESO C i ens estem llegint el diari lila de la Carlota. Aquest llibre ens ha donat a entendre que molta gent es masclista i no ho sap.

Sabeu què vol dir que una persona sigui masclista?

Doncs és la forma d'actuar i de pensar de certes persones que consideren que les dones són éssers inferiors als homes.

Dir a un nen que és un nena no és un insult, però es considera un insult, i això és ser masclista. Un altre exemple de masclisme és que les dones fan el menjar, cuiden als nens, planxen, compren.. i a més a més tenen una feina a part, això sí que és masclisme! Us ho assegurem. Un altre exemple de masclisme és que dona pública vol dir prostituta i home públic vol dir que fa una labor important.

També hem estat preguntant a gent si creu que encara hi ha masclisme, i als nois els hi hem preguntat si es consideren masclistes, vegem-ne alguns:

- Júlia Nadal: Una mica, no és just que els homes diguin que les dones només valen per a les feines de casa!
- Marina (la de socials): I tant! Encara hi ha masclisme!
- Jaume Roma: No ho sé... crec que sí.. I no hem considero masclista.
- Clara Mejias: Sí, els homes es creuen superiors.
- Burralleres: Sí hi ha masclisme és perquè hi ha feminisme.
- Joana (mare de la Laura): Sí, crec que encara hi ha masclisme.

Per descobrir situacions injustes cap a la dona, per descobrir quan estem actuant d'acord amb uns models imposats, et calen unes ulleres liles.

Posa-te-les!

Encara tenim algunes preguntes:

- Per què l'home es considera més fort que la dona?
- Per què Déu és un home?
- Per què a molts països d' Àsia si una nena neix primera en una família molts cops la maten?
- Per què a molts països d' Àsia les nenes de 14 anys aproximadament les obliguen a casar-se amb homes més grans que elles si elles no volen?
- Per què el físic de les dones es valora més que els dels homes?
- Per què les noies de l'Afganistan no tenen dret a ser vistes pels homes?
- Per què les noies de l' Afganistan no poden anar a l'escola?
- Per què les noies de l' Afganistan són propietat dels homes?
- Per què les noies i dones i nenes de l' Afganistan no poden rebre atenció mèdica?
- Què han fet les dones, noies i nenes de l' Afganistan als homes per a què els hi facin això?
- A Somàlia (Àfrica) els homes malalts de sida s'han de ficar al llit amb una noia verge (d'uns 14 anys) i així l'home es cura de la sida i li encomana a la nena! De què van?
- Perquè a Somàlia a les nenes de set anys els hi tallen el clitoris? A algunes nenes els hi ha provocat la mort de l'hemorràgia o per les injeccions.

Encara creieu que els homes són millors?

La nostra opinió: Els homes i les dones som iguals! No sabem per què hi ha aquest rotllo del masclisme però volem que s'acabi ja!

Laura González
Marta Molins
2n ESO C

LES VACANCES

Tots vam començar les vacances alegres.

Els dies anaven passant molt ràpids, tot i que de deures en teníem molts (almenys alguns).

De mica en mica els anàvem fent.

Quan els vam acabar les vacances de veritat van començar. Alguns de viatge se'n van anar i d'altres a casa descansant es van quedar. Quan estàvem de viatge bé ens ho vam passar.

Els que es van quedar a casa també s'ho van passar bé.

De vacances vam tornar i tristos ens vam posar.

El col·legi vam començar i... alegres de nou ens vam posar.

Sergi Brunés
Vicenç Piqué
2n ESO B

OH! QUE "monus" EREM TOTS

El dia 21 de setembre, els alumnes de 3r d'ESO vam fer la nostra segona tutoria del nou curs. Tots els respectius tutors ens van demanar que portéssim una fotografia de quan teníem entre 2 i 4 anys. No en vam saber res fins el dijous. Els tutors ens van repartir un full, en el qual podíem enganxar la nostra foto i escriure dues frases. La primera ens preguntava si de petits havíem fet alguna que altra de les nostres entremaliadures i quina la havíem fet més grossa. I entre preguntes i endevinalles ens va passar una hora ben divertida.

Sergi Rodríguez Iborra
3r ESO D

COMENÇAMENT DE CURS I CANVI DE CICLE

El final de l'estiu, per desgràcia, ha arribat i altre cop, tornar a començar.

Ara dir adéu a fer "el mandrós", a la platja i a les tardes de Festa Major amb els amics.

Sense dubte, tots aquells records d'estiu han passat i ara, hem de tornar a carregar les piles.

Els nous professors han explicat com funcionarà el curs, les tècniques de la matèria i els seus mètodes d'estudi.

Aquest curs, ens hem d'esforçar al màxim, perquè sinó ens trobarem perduts i haurem de fer un gran esforç per agafar el ritme de la classe.

L'únic inconvenient és que aixecar-se a les 7h del matí cada dia s'està fent odiar. Tres hores seguides, des de les 8h fins les 11h es fan una mica pesades, s'ajunten la son amb una barreja de nombres i lletres.

No obstant, sortir cada dia al carrer durant la curta mitja hora del pati i les dues tardes lliures, es fa agrair. Bé, no tan lliures, ja que, les hem de aprofitar per avançar deures i estudiar.

Sabem que començar el curs i les monòtones rutines de sempre és dur, però tot té els seus avantatges i els seus inconvenients.

Ànim doncs!

Noelia Esteruelas
David Valeros
3r ESO D

L'ESTIU S'HA ACABAT

Què fa que l'estiu sigui especial? La piscina, la platja, el sol els dies sense fer res... Però la veritat, el que sempre esperem al final de l'estiu és la FESTA MAJOR!

Nits de gresca, diversió pels carrers, ambient de festa. Ens llevem a l'hora de dinar, fem el vago fins que Granollers s'anima i la gent surt al carrer a passar-s'ho d'allò més bé. Fem una guerra sense violència entre blancs i blaus, que abunden pels carrers sense deixar d'animar. I a la nit concerts i balls, xics i grans surten a disfrutar de les nits boges de Granollers.

L'any passat a la festa major hi va faltar la remullada. El correaigua! Però aquest any ens hem vist compensats, hem tornat a sentir la música que tan ens agrada, que ens fa saltar només de sentir-la.

Diumenge, la porxada ens queda petita i estem tant eufòrics d'alegria com el primer dia. I després de tanta gresca, l'estiu s'acaba i s'acosta anar a currar.

Cada dia falta menys per tornar a sentir la guimbada, però de moment ens enfrontem a un nou curs amb moltes coses noves i difícils per aprendre. Però tot té la seva recompensa i aquest any a 4t d'ESO esperem tenir un agradable viatge.

Mariona Laforgue
Laura Morera
4t ESO D

NOUS ALUMNES A L'ESCOLA

Aquest any a l'escola, han vingut molts alumnes nous. Entre ells molts per iniciar el batxillerat.

Quan una persona arriba a una nova escola sempre li es difícil integrar-se en nous grups, conèixer nova gent, diferents formes de treball, d'organització...

En el nostre cas podem afirmar aquestes sensacions, però pensem que en aquesta escola se'ns ha facilitat molt la integració en el grup de classe, la forma de treballar... al haver-hi tanta gent nova, fa que no siguis la única persona que es troba en aquesta situació, i des del primer moment a classe vam començar a parlar amb tothom, deixant la nostra timidesa. En part, va ser gràcies als professors que a les classes van realitzar diferents activitats, com per exemple explicar cadascú els nostres *hobbies*, d'on veníem i el que ens agradaria estudiar. Això va ajudar molt a "trencar el gel".

Ara, després de tres setmanes, notem molta diferència de com van ser els primers dies, l'adaptació a la classe ha estat ràpida i còmoda, a l'hora de treballar, amb l'ajuda de professors, companys... ens sentim molt més segures de nosaltres mateixes i participar a la classe ja no ens es un problema.

Esperem que el curs segueixi tant de bé com ha anat fins ara, i que la relació amb els companys cada cop vagi a més.

Alba Serrate
Noemí Rubio
1r Batxillerat C

CURS NOU, ESCOLA NOVA

Aquest any molts hem canviat d'escola. En alguns casos ha sigut més fàcil adaptar-se ja que hem arribat amb altres companys de l'antiga escola i això ens feia sentir acompanyats. Però hi ha d'altres persones que els ha suposat un esforç més gran pel simple fet d'arribar soles a un lloc totalment desconegut fins ara, ja sigui per haver estat a una altra escola durant tota la seva vida o ser estranger.

Els primers dies a tots ens va resultar difícil relacionar-nos amb els nous companys de classe, tot i que ens han acollit molt bé, però a poc a poc ens anem adaptant i posant de la nostra part per poder crear un bon ambient i acabar el curs amb la sensació d'haver estat en aquesta escola des de fa molt temps.

Jennifer Bocanegra, Diana Cojuhari, Laia Rafel
1r Batxillerat D

SEGON DE BATXILLERAT, UN NOU REPTE

Un cop acabat l'estiu és hora de posar-nos a treballar de nou i aquest any ho hem de fer de valent. Entrem a un nou curs i no a un qualsevol, sinó a un segon de batxillerat, en el qual haurem de posar tot el nostre esforç, per tal d'obtenir la nota suficient que ens obrirà les portes a un nou futur.

Ja hem superat el pas de quart a primer i ara toca enfrontar-nos a un segon, on cadascú ha de saber com organitzar-se per tal de treure els millors resultats possibles. De moment, no hem trobat un canvi gaire significatiu respecte el curs passat, malgrat ens han advertit que serà un curs bastant més curt del que estem acostumats, i que per tant, això requereix un treball constant i una actitud adequada per assolir tota la matèria correctament i així preparar-nos dia a dia per l'examen que ens inquieta a tots, la selectivitat.

No negarem que la majoria de nosaltres dúiem un neguit el primer dia de curs, doncs no sabíem del cert el que ens esperava, ni tampoc estàvem del tot mentalitzats d'haver de tornar a la rutina de sempre. Tot i així, la impressió que ens varem endur no va ser tan dura com la que ens esperàvem, i això, de fet, va ser el que ens va animar a tots a tornar a començar de nou, amb ganes de superar aquest últim curs a l'escola.

A partir d'ara hem de conscienciar-nos de que les coses aquest any no ens seran fàcils, i que ja no som els nens petits que érem. Ha arribat el moment de valorar les nostres capacitats i de posar-les en joc, per així poder aconseguir els nostres objectius i concloure l'estudi realitzat tots aquests anys a l'escola amb satisfacció.

Cristina Casademunt
Bea Navarro
2n Batxillerat D

EL SENEGAL

Tots nosaltres hem començat una nova etapa i amb ella noves tutories. Creiem que la tutoria més interessant ha estat la xerrada sobre el Senegal. Han estat dues hores en les que hem pogut reflexionar.

Hem de ser conscients que no tothom té les mateixes oportunitats, no només en l'àmbit escolar, sinó també en el social i cultural. Hem pogut veure que hi ha nens que tenen la mateixa edat que nosaltres, però no tenen la possibilitat que nosaltres tenim d'anar a l'escola.

A les tutories ens han mostrat documents i experiències personals tot fent-nos veure que el que nosaltres considerem coses bàsiques són per a ells luxes que la gran majoria d'adolescents mai podran arribar a tenir.

Novament aquest any cada classe té la oportunitat d'apadrinar un noi o una senegalesa per tal de que puguin rebre tot un any d'escolarització.

És una experiència molt gratificant ja que al inici del curs rebem una carta en la que ens mostren el seu agraïment i explicant-nos una mica com és allà la seva vida.

Aquestes xerrades han fet que hi trobem un sentit al fet de poder ajudar a una part molt petita d'un país del 3r món, com és el Senegal.

Laura Rojas
Neus Ambrós
1r Batxillerat C

LES PRIMERES TUTORIES

El començament del nou curs de batxillerat va ser incòmode per tots nosaltres, ja que era una nova classe i establir amistats el

primer dia no era tan fàcil com semblava!

Per tenir el primer contacte, els tutors van pensar que seria una bona idea preparar la primera tutoria. Consistia en una presentació on cadascú de nosaltres havíem de portar un objecte que tingués un significat per nosaltres relacionat amb l'estiu. De cada objecte sortia una nova història la qual ens feia conèixer millor la persona i els seus sentiments. Havia objectes com per exemple una fotografia, polseres, clausers, souvenirs que identificaven el país viatjat... Vam poder comprovar que l'objecte no era el més significatiu, sinó els records acompanyats amb emocions viscudes en l'estiu.

La segona tutoria preparada va consistir en dues xerrades de l'estada d'alguns professors al Senegal. L'objectiu era fer-nos reflexionar i conscienciar sobre el nivell de vida d'un país subdesenvolupat i la diferència de necessitats d'un lloc a l'altre. Però això ho deixem en mans d'unes altres companyes!

Esperem fer més tutories perquè ens serveix per comunicar-nos entre nosaltres. Fins aviat!

Cristina Domínguez
Núria Cañas
1r Batxillerat D

UN PLANETA A LA RECERCA D'ENERGIA

Els alumnes de 1er de Batxillerat A i B (científic i tecnològic) vam anar el passat dijous 5 d'octubre al Cosmocaixa.

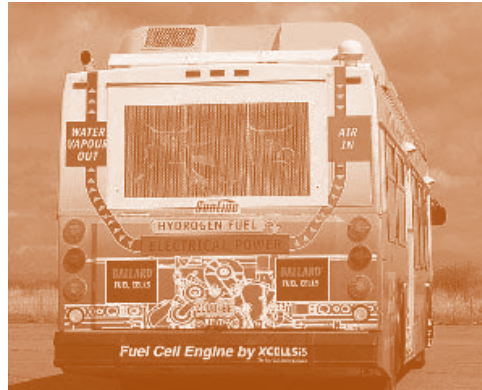
Era la primera vegada que una activitat realitzada per l'escola englobava tant aspectes científics com tecnològics i, per tant, els objectius d'aquesta sortida eren diversos.

El primer, que havia estat promogut per la celebració de la V setmana de l'energia, era conscienciar-nos (a partir d'una xerrada del científic Pedro Gómez Romero) de la importància de l'estalvi energètic (la reducció del consum d'energia de les llars catalanes ajudaria a il·luminar el Camp Nou durant 400 temporades!) i provocar un canvi d'actitud del ciutadà a favor del medi ambient per aconseguir potenciar les energies renovables.

El segon, revisar el sistema energètic actual per anar cap a un sistema energètic nou basat en l'hidrogen. Aquest darrer és un vector energètic silenciós, net i abundant que ens ajudarà a viure en un món més sostenible. La necessitat d'utilitzar les energies renovables ve donada pel fet que, en tan sols un segle (0,0001 milions d'anys), els humans hem cremat quasi tot el capital de combustibles fòssils, una acció que no ajuda gens a la sostenibilitat de la Terra. Actualment un 85% de l'energia que consumim prové de combustibles fòssils: petroli, carbó i gas natural, tres energies que contaminen altament l'atmosfera alliberant CO_2 , molt perjudicial pel clima de la Terra ja que n'augmenten la seva temperatura. Les piles d'hidrogen, que transformen l'energia química en elèctrica sense alliberar CO_2 a l'atmosfera podrien ser una alternativa.

Per més informació, podeu visitar la pàgina web: www.cienciateca.com o el llibre Metaevolució "La Tierra en el espejo", escrit pel mateix Pedro Gómez.

Tot seguit, la visita a la sala d'exposicions, ens mostrava les aplicacions pràctiques de les aportacions científiques d'Albert Einstein com a motiu del centenari de la publicació de les seves teories que ens van ajudar a entendre millor l'univers, recordem la mítica $E=mc^2$.

I finalment, vam poder veure la gran biodiversitat existent en un ecosistema d'un bosc inundat amazònic va ser una altra de les activitats (més lúdiques, això s'ha de dir), ja que el museu ha construït una rèplica exacta d'aquest ecosistema on pots veure els extravagants peixos i altres animalons que alberguen les aigües d'aquest bosc.

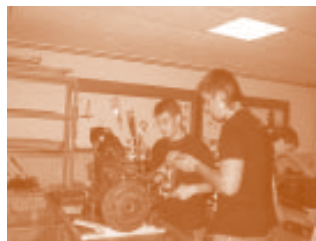
Aquesta sortida ha sigut molt didàctica alhora que distreta, per això us convidem a que passeu una bona tarda en família esbrinant la importància del avenços científics i tecnològics envers

el benestar del nostre planeta Terra.

I nosaltres ens quedem amb aquesta frase:
**"L'ENERGIA MÉS NETA ÉS LA QUE NO ES
CONSUMEIX"**
(i a més a més, la més econòmica)

Margarida Enrich
Marta Esparza
Jordi Camins
1r Batxillerat B

Vida a l'escola. Batxillerat

Sabies que enguany l'Escola Pia de Granollers fa deu anys de Programes de Garantia Social? Doncs sí, ja n'han passat deu.

Des de 1997 l'escola comparteix les aules de la formació reglada amb cursos per aquells alumnes que no han assolit la ESO, són els coneguts com PGS

Es tracta d'una acció formativa que dura un curs escolar i que combina les classes teòriques amb les professionalitzadores, és a dir, aquelles que ensenyen a la pràctica el desenvolupament d'un ofici.

Aquesta formació va adreçada a alumnes, la majoria del quals vénen d'un fracàs escolar, i la seva finalitat és potenciar les habilitats d'aquests

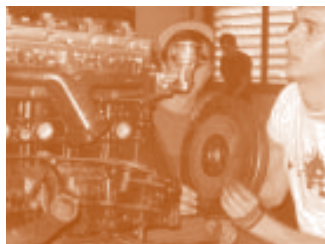
nois i noies, i alhora reincorporar-los i reconduir-los altra vegada a la formació reglada mitjançant un cicle formatiu de grau mitjà.

Te'n recordes que varem començar el curs 1997 - 1998 amb només una línia d'alumnes que aprenien l'ofici d'electricitat?, doncs cada vegada la demanda per aquest tipus d'ensenyament augmenta i aquest any ja són quatre les línies que tenim a l'escola; per una banda tenim els alumnes d'àmbit administratiu que estan dividits en dos grups, els alumnes d'electricitat i per últim els de mecànica.

Aquests alumnes, a part de la formació pràctica de cada ofici que es fa a la nostra escola i que és portada a terme per professionals especialitzats, tenen l'oportunitat de desenvolupar encara més els coneixements

*PASSA A LA PÀGINA
SEGÜENT*

adquirits fent pràctiques en empreses reals del seu sector, durant aproximadament 6 setmanes (200 h.) .

Pel que fa als espais, tenim d'una banda els elèctrics que utilitzen l'aula de tecnologia tres dies a la setmana i que es coordinen amb els mecànics que també l'usen però els dos dies restants. Tenim el material necessari per a dur a terme les activitats pràctiques i així aconseguim recrear veritables tallers d'electricitat i mecànica.

Per altra banda, tenim les dues línies d'administratius que utilitzen els espais dedicats a la simulació d'empresa, són espais organitzats de la mateixa manera que una empresa real, és a dir, amb la seva recepció, els seus departaments...

Aquests coneixements pràctics s'alternen amb classes teòriques de les matèries instrumentals d'un nivell de segon cicle de la ESO.

Per tal que te'n puguis fer una idea més concreta, aquí tens algunes fotografies dels alumnes treballant en els seus tallers.

Només ens cal dir que després de deu anys de formació PGS esperem celebrar-ne molts més, ja sigui amb aquest format o amb un altre de similar.

Jose Mancilla
Elisenda Manera
Tutor/a de PGS

OBRES A LA BIBLIOTECA

La Biblioteca de l'edifici de Primària està dividida en dos espais:

- L'Espai de Recerca. En aquesta zona hi ha els llibres de coneixements per poder consultar i manipular. És un espai molt adient per anar a fer activitats en grup.

Per poder utilitzar aquest espai cal reservar-lo apuntant-se a l'horari que hi ha penjat a la porta. També si algun mestre necessita treballar sobre un tema específic cal avisar a la persona responsable de la biblioteca per poder seleccionar i preparar el material necessari.

- L'Espai de lectura. És on hi ha els llibres de fantasia. Els llibres estan col·locats en prestatges i són a l'abast de tots els alumnes. Els alumnes tenen una estona setmanal per treballar la lectura en aquest espai, així doncs poden agafar, manipular, observar i llegir els exemplars que s'hi troben.

Durant l'estiu s'han instal·lat unes portes corredores que separen els dos espais i que es poden obrir i tancar amb molta facilitat. Aquesta porta permet aïllar els dos espais si hi ha més d'un grup que ha de treballar alhora.

VA DE COMICS

T'agraden els còmics d'acció i aventura? Doncs estàs de sort, perquè a la mediateca hem comprat una col·lecció que t'encantarà. Porta per títol XIII i és de la casa Norma editorial. Es tracta de quinze volums on es barregen intrigues internacionals, espies, conspiracions i fins i tot l'assassinat del president dels Estats Units. Els pots llegir a la mediateca o bé endur-te'ls en préstec. Te'ls deixaràs perdre?

L'EQUIP DE MEDIATECARIS

Si passeu per la biblioteca de primària o per la mediateca comprovareu que l'equip de mediatecaris s'ha ampliat i modificat.

A primària, de 5 a 7 de la tarda continuareu trobant la Jèssica Sanchez, que ja hi era el curs passat. Durant l'horari escolar la Marina Campreciós també hi dedica unes hores.

A la mediateca, per la seva banda, la Pilar Jarque és la persona que hi està més hores. Tot i que és nova coneix la mediateca perquè hi va estar de pràctiques de biblioteconomia el curs 2004-2005. La Pilar Jarque també està unes hores a la biblioteca en horari escolar. A més, també hi trobareu la Pilar Sanchez de 8 a 10 del matí, la Sílvia de 4 a 7 de la tarda i en Lluís durant 8 hores de l'horari escolar.

Tots nosaltres estem a la vostra disposició perquè utilitzeu la biblioteca i la mediateca al màxim i us serveixi per buscar materials, fer deures, estudiar, etc. etc.

Us hi esperem!

Equip de mediatecaris

VENIU A LA MEDIATECA

Són molts els nois, noies, professors, amics... que durant aquests dies ens tornem a veure per la mediateca.

L'equip de la mediateca us animem a tots que aquest any aprofiteu el màxim tots els nostres serveis:

- *Recursos informàtics
- *Novetats lectores (Còmics, llibres...)
- *Servei de préstec de llibres i vídeos
- *Espais per estudiar, fer deures, llegir...

Baixo del cirerer i no menjo cireres
Quantes cireres hi havia abans de pujar?

Solució en el pròxim numero o veniu a la mediateca

I per començar el curs us farem pensar només una miqueta amb aquets joc:

Veig un cirerer, hi ha cireres.
Pujo al cirerer, no menjo cireres

Equip de mediatecaris

Doncs, sí! És així!: mesos, anys, cursos...i en aquesta publicació que tens a les mans hi descansa, plàcidament i cofoi, un dels cinquantens exemplars de la publicació d' "El Crit".

I és que ja sóc el número 50 d'edició! I...què voleu que us digui...:me'n sento satisfet, caram!

I és que, cridant en el silenci del temps, fent via d'escola i arribant puntualment a les teves mans cada mes, m'he fet una mica gran. I, saps?, els que acumulem anys a la vida, ens agrada fer memòria del temps passat. És com una necessitat de recordar d'on venim i què hem fet al llarg de la nostra existència.

I és que cridant en el silenci de la teva lectura, et vull fer saber – dóna'm la llicència, per allò de l'aniversari – que em feren néixer en unes aules de 7è i 8è. Aquests eren dos cursos del passat sistema educatiu. Enguany podrien ésser paral·lels, per edat, al primer cicle d'ESO.

I és que "El Crit", nom prou sorollós i estrident, me'l va posar el professor en veure el dibuix que féu l'Isaac Rotllant per a la meva primera portada. Ell – com en sabia de dibuixar! – ens donà la idea del nom de la revista a la que volíem que tothom sentís...i llegís, és clar!

I és que em van fer néixer força atrotinada i mal girbada...Era humil d'aspecte i presència: la lletra estava redactada a mà del propi alumne/-a que

lliurava el text, no ensenyava pas cap fotografia – en tot cas, dibuixos manuals -, els fulls amb què em vestien eren folis blancs de classe, la tinta de retolador o "boli" negre...però tot estava farcit d'immensa il·lusió i desig d'escola.

I és que us parlo de l'any 1983! Més concretament, del mes de novembre de l'any esmentat. I, evidentment, els components tipogràfics de llavors eren minsos i escadussers.

I és que, una vegada obtingudes les pàgines originals, a cops de gelatina de cua de peix,

“m’imprimien” mensualment amb tants d’exemplars com la matèria primera els permetia. Una caixa de fusta feta pels propis alumnes i passades de gelatina sobre els folis em reproduïen un cop i altre. No sempre sortia prou llegible ni polida, però les ganes de llegir-me superaven les imperfeccions d’impressió prou elemental i matussera.

I és que el Manel, el Marcel·lí, la Montse, la Núria...i tants d’altres alumnes amb cognoms que ara mateix em recorda el professor, i que no em permet lliurar per allò de no deixar-se’n cap en l’oblit, eren entusiastes i constants en fer-me aparèixer cada mes.

I és que el contingut era fresc, amè i espontani: anècdotes de classe, entrevistes al professorat, acudits, comentaris de llibres llegits, entreteniments, concursos d’endevinalles que premiàvem...

Possiblement no era pas massa literari, però la resta de l’alumnat em desitjava que arribés puntualment perquè els transmetia tot el que havia passat a l’escola al llarg del mes.

I és que fou així com vaig passar la meva infantesa editorial en els primers números publicats en l’espai dels dos primers cursos d’existència.

I és que, en iniciar-se l’any següent, el Pare Marian, director – rector de l’escola, aleshores, veié amb bons ulls la meva tasca i fent-la més extensiva a tot el centre, tant en redacció com en publicació, em féu més completa i lluida. D’alguna manera continuava

una antiga publicació que ja hi havia hagut a l’escola amb el nom d’“Ecos”. Aquesta era una revista mensual dels anys ’70 que publicaven molt oportunament els alumnes del, llavors, 6è de batxillerat.

I és així, explicat molt breument, com he arribat a l’edició 50. Ha estat un llarg camí d’anècdotes, trapelleres, esforços, voluntats...i més i més. Qui em fa parlar-vos en aquest escrit us en podria fer arribar pàgines senceres de tinta amb bells records d’història.

I és que, d’alguna manera, m’ha fet pensar que sóc un bon tros de la nostra escola des d’aquells anys ’80. Em sento com un mirall que al llarg d’aquests espaiosos vint anys ha reflectit el fer de casa nostra.

I és que, si tinguéssim, un rera l’altre, els 49 exemplars i en féssim atenta lectura, comprendríem prou bé que cofois ens hem de sentir de l’escola que hem anat fent entre tots, curs rera curs.

I és que...

...comprends, ara, per què estic content dels meus 50?

Josep – Enric Borralleras

TANCAL

carpintería de aluminio

20 años de experiencia en trabajos particulares y grandes obras

VENTANAS CORREDERAS · PRACTICABLES · GALERIAS
MAMPARAS · REJAS · MALLORQUINAS · MOSQUITERAS
ALUMINIO ROTURA TERMICA · PERSIANAS · VIDRIOS DE
SEGURIDAD · VIDRIOS CAMARA · TOLDOS · PARQUETS
PUERTAS DE INTERIOR · REFORMAS INTEGRALES

TANCAL

carpintería de aluminio

Nuevo nombre comercial , antes Hnos. Almansa.

FABRICA:

LES FRANQUESES DEL VALLES Mas Pujol,45 nave 7 · Pol. Ind. Sector V· Tel/Fax 93 879 51 65

EXPOSICION:

GRANOLLERS

Rbla. Josep Tarradellas, 3 local 5
(detrás estación autobuses Sagalés)
Tel/Fax 93 879 51 15
E-mail: granollers@tancal.es

LA GARRIGA

Calabria, 68 - 70
(ctra. antigua Vic)
Tel/Fax 93 871 92 92
E-mail: lagarriga@tancal.es

VILASSAR DE MAR

Sant Jaume, 25 local 1
(frente estación Renfe)

LLAMENOS, PASAMOS A TOMAR MEDIDAS Y LE HACEMOS EL PRESUPUESTO SIN COMPROMISO.